Проблему національно-патріотичного виховання молоді досліджували корифеї вітчизняної педагогіки: Г. Ващенко, С. Русова, В. Сухомлинський та інші. Методологічні та теоретичні основи формування особистості в процесі національно-патріотичного виховання знайшли відображення в працях І. Беха, М. Боришевського, О. Вишневського, П. Ігнатенка, П. Кононенка, В. Каюкова, Б. Кобзаря, В. Коваля, Д. Чижевського, П. Щербаня та інших. Проблеми патріотизму, національних цінностей, їх роль у вихованні молоді досліджували О. Абрамчук, В. Борисова, Л. Білас, А. Веремчук, В. Виздрик, Т. Гавлітіна, О. Гевко, І. Грязнова, О. Даценко, В. Дзюба, Я. Зорій, Л. Кривизюк, О. Кириченко, Н. Опанасенко, Н. Піреєва, Ю. Руденко, В. Футулуйчук, О. Ярмиш та інші [3, с. 64].

Тож формування світогляду майбутніх фахівців створює надійне підґрунтя для синтезу знань, отриманих під час вивчення соціально-гуманітарних дисциплін. У свідомості курсантів і студентів формуються морально-патріотичні цінності. Від знань та системи ціннісних орієнтацій залежить поведінка майбутнього фахівця, його життєва позиція, яка може бути як творчо активною, так і пасивно пристосовницькою.

Національно-патріотичне виховання є одним із головних пріоритетів і органічним компонентом розвитку освіти. В основу цього виховання мають бути покладені принципи гуманізму, демократизму, наступності та спадкоємності поколінь, толерантності. Це підкреслено в Національній доктрині розвитку освіти України в XXI столітті [4].

І саме викладацький та офіцерський склад університетів має допомагати курсантам досягти того результату, щоб вони були справжніми патріотами і виконували покладені на них обов'язки професійно і справедливо.

Список бібліографічних посилань

1. Бурдін М. Ю. Національно-патріотичне виховання курсантів та студентів у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання МВС України як невід'ємна складова виховної функції держави. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми.* Харків, 2017. С. 16–18. URL: http://www.univd.edu.ua/general/publishing/konf/27_10_2017/pdf/3.pdf (дата звернення: 11.04.2018).

2. Сьомін С. В. Патріотичне виховання молоді як невід'ємна складова системи забезпечення національної безпеки України : аналіт. зап. // Національний інститут стратегічних досліджень : офіц. сайт. URL: http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/patriotuzm-d0e63.pdf (дата звернення: 11.04.2018).

3. Юрій І. А. Правові аспекти національно-патріотичного виховання особистості в системі відомчих навчальних закладів МВС України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право.* 2015. Вип. 30, т. 1. С. 64–69.

4. Ряшко В. І. Національно-патріотичне виховання курсантів і студентів ВНЗ МВС у процесі викладання соціально-гуманітарних наук. URL: http://vuzlib.com/content/view/2144/122/ (дата звернення: 11.04.2018).

Одержано 17.04.2018

УДК 37.035-027.543:378

Олександра Олександрівна МАРМУТА,
курсант групи ПС-543 факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: старший викладач кафедри українознавства
та іноземних мов ДДУВС Декусар Г. Г.

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ КУРСАНТІВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

Патріотичне виховання курсантів на сьогодні є важливою та невід'ємною складовою для забезпечення національної безпеки України. Це питання вимагає постійного вивчення та вдосконалення, але більшість навчальних закладів України не залучають заходи щодо військово-патріотичного виховання курсантів у свої виховні програми, цим самим показують своє халатне ставлення до патріотичних цінностей своєї держави.

Становлення та розвиток України як сучасної європейської держави можливі за умови гарантування її національної безпеки. Військова безпека як одна з найважливіших її складових частин, поряд з економічною, екологічною, політичною й іншими видами безпеки, гарантується не лише об'єктивними, а й суб'єктивними факторами, насамперед людським, рівнем підготовленості молоді до захисту держави [1].

Проблеми соціально-економічного становища українського суспільства на сучасному етапі, зниження рівня життя більшості населення, його розшарування, знецінення традиційних моральних норм і цінностей, пропаганда жорстокості, бездуховності, насильства негативно впливає на моральні цінності майбутніх правоохоронців.

Головним приорітетом національно-патріотичного виховання курсантів є формування у особистості ціннісного ставлення до ідеї розвитку української державності.

Навчальні заклади системи МВС є базовими, профільними вузами підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції України. Поряд із навчальним процесом в навчальних закладах такого типу загартовуються та виробляються якості, які в подальшому будуть необхідні курсанту, як майбутньому поліцейському для забезпечення безпеки громадян, запобіганню правопорушенням та своєчасне їх припинення, охорона і забезпечення громадського порядку. Курсант вищого навчального закладу МВС складає присягу працівника поліції на вірність українському народу. Як правило, курсанти складають присягу на плацу, в парадному форменому одязі. Дане дійство передбачає зачитування тексту присяги, виконання державного гімну України, що у свою чергу здійснюється із чітким виконанням стройових прийомів.

Патріотичне виховання курсантів на сьогодні є важливою та невід'ємною складовою для забезпечення національної безпеки України.

Військово-патріотичне виховання курсантів здійснюється за такими напрямами:

– державний – базується на забезпеченні державою системи військово-патріотичного виховання;

© Мармута О. О., 2018

– соціальний – ґрунтується на вивченні норм моралі, їх дотриманні, орієнтований на усвідомлення пріоритету загальнолюдських цінностей та інтересів, виховання поважного ставлення до культури, історії, мови, звичаїв і традицій українського народу;

– військовий – передбачає вивчення: військової історії України, переможних битв українського війська; озброєння Збройних сил України та основних зразків техніки, щодо набуття початкових навичок користування ними; підвищення фізичної загартованості в інтересах підготовки до захисту державності України;

– психолого-педагогічний – ґрунтується на вивченні психологічних особливостей молоді, їх урахуванні в процесі підготовки юнаків до військової служби; проведенні методичної роботи з узагальненням і поширенням передового досвіду військово-патріотичного виховання, вдосконаленням форм і напрямів цієї діяльності;

– правовий – передбачає формування глибоких правових знань, прищеплення правової культури [2].

Питання військово-патріотичного виховання курсантів є таким питанням національної безпеки, що потребує постійного вивчення та вдосконалення, що здійснюється у формі лекцій, бесід, розповідей, екскурсій до музеїв військових частин, установ, підприємств, вищих навчальних закладів, зустрічей із ветеранами війни та військової служби, походів по місцям бойової слави, пошукової роботи, участі в роботі клубів і гуртків військово-патріотичного спрямування. Як свідчить практика, більшість навчальних закладів взагалі не проводять вищеперераховані заходи, цим самим показують своє халатне ставлення до патріотичних цінностей своєї держави.

Список бібліографічних посилань

1. Романовський Я. Я., Ролюк О. В. Діяльність науково-педагогічних працівників щодо військово-патріотичного виховання та формування психофізіологічних рис курсантів вищих військових навчальних закладів. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві*. 2009. № 2. С. 13–16. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fvs_2009_2_6 (дата звернення: 12.04.2018).

2. Семененко І., Куцкір М. Військово-патріотичне виховання та фізична підготовка допризовної молоді, курсантів і військовослужбовців Збройних сил України, працівників силових структур. *Теорія і методика хортингу*. 2015. Вип. 3. С. 69–79. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tmh_2015_3_10 (дата звернення: 12.04.2018).

Одержано 17.04.2018

ПРЕДСТАВНИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

УДК 343

Анастасія Сергіївна МІДІНА,
курсант 114 навчальної групи факультету № 4 (гуманітарного)
Національної академії Національної гвардії України
Науковий керівник: доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
факультету № 4 (гуманітарного) НАНГУ кандидат юридичних наук, доцент Орел О. В.

КОРУПЦІЯ В СЛУЖБОВО-БОЙОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ЯК ГАНЕБНЕ ЯВИЩЕ СЬОГОДЕННЯ

Увага держави щодо корупційний діянь серед посадових осіб різних ланок останнім часом значно зросла. Даний факт обумовлений статистикою посадових злочинів. Так, за минулий рік та три місяці цього року Міністерством внутрішніх справ України зафіксовано більше 3500 фактів отримання хабара на суму від 10 тис. грн до 20 млн грн. З вищезазначеної статистики два діяння скоєні військовослужбовцями Національної гвардії України. В наслідок чого, виникає потреба у вивченні даного питання, що обумовлює актуальність визначеної тематики.

Розкриття загальних аспектів поняття корупції в службово-бойовій діяльності Національної гвардії України (далі – СБД НГУ) та наголошення на основних принципах і підходах, які використовуються у практичній діяльності військовослужбовців, складають новизну обраної тематики.

Термін «корупція» має латинське походження (від corrumpere – «розтлівати»), обумовлює зазвичай використання посадовою особою своїх власних повноважень та довірених їй прав з метою особистої винагороди, що суперечить законодавству та моральним установам. Аналізуючи вищезазначене, можна з упевненістю стверджувати, що чим менше від посадовців щось залежить, тим краще державі. Вирішуючи проблеми «брати або не брати» посадовець виходить із своїх суб'єктивних міркувань.

Враховуючи ідеї Гері Беккера та приймаючи рішення про вибір направленості своєї діяльності, людина виходить з чотирьох факторів: 1) своїх здібностей; 2) моральних цінностей та обмежень, які закладені вихованням й сім'єю; 3) обмежень, які накладені устроєм зовнішнього середовища; 4) прагнення максимізувати свою вигоду.

Корупцію в СБД НГУ можна класифікувати за багатьма критеріями: по типах взаємодіючих суб'єктів (громадяни і дрібні службовці, фірми і чиновники, нація і політичне керівництво); за типом вигоди (отримання прибутку або зменшення витрат); по спрямованості (внутрішня і зовнішня); за способом взаємодії суб'єктів, міри централізації, передбачуваності тощо.

Оцінка потенційної вигоди і ризиків, пов'язаних із корупцією в НГУ, у спрощеній формі описується наступною моделлю:

© Мідіна А. С., 2018